Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 740 van 29 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X - X**

Gekozen woonplaats: **Op hun gekozen woonplaats bij**
advocaat F. A. NIANG
Sterrewachtlaan 96
1180 UKKEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 14 mei 2026 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 mei 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2026 met toepassing van artikel 2.45 van de RvV-wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 8 september 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

"1. Verzoekers, die verklaren de Armeense nationaliteit te bezitten, dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)", waarbij verzoeker zijn huidig derde verzoek en verzoekster haar huidig tweede verzoek niet-ontvankelijk worden verklaard in de zin van oud artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.
Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers naar aanleiding van hun huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor erkenning als vluchteling in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van oud artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

Huidig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:
"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming

geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) rechtstreeks van toepassing is vanaf 12 juni 2026. Deze verordening brengt echter geen wijziging in de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden of om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming, aangezien de materiële voorwaarden dezelfde zijn gebleven.

2. Verzoekers eerste beschermingsverzoek werd door het Commissariaat-generaal afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van zijn relaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door hem aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 80 825 van 8 mei 2012.

De DVZ nam in het kader van zijn tweede verzoek een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag.

Verzoeksters eerste beschermingsverzoek werd door het Commissariaat-generaal afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van haar relaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door haar aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 118 280 van 31 januari 2014.

In het kader van zijn huidig verzoek haalt verzoeker aan dat Armenië in een oorlogstoestand verkeert en hij kan worden opgeroepen om naar de oorlog te gaan. Ondanks het feit dat hij sinds 2010 niet meer in Armenië verblijft, heeft hij al tweemaal een oproeping gekregen toen een oorlog uitbrak. Eénmaal is ook iemand langsgekomen om naar hem te informeren. Voorts is hij hier geïntegreerd en zijn er verschillende bedrijven die hem zo zouden aannemen voor werk, maar hij heeft niet de nodige documenten om hier te mogen werken. In het verleden werd hij gezocht vanwege een rechtszaak, maar hij kent de stand van zaken nu daaromtrent niet.

In het kader van haar huidig verzoek baseert verzoekster zich grotendeels op de vluchtmotieven die door verzoeker werden aangehaald in het kader van zijn huidig verzoek. Voorts haalt zij zelf aan dat zij medische problemen heeft. Zij heeft het geld niet voor de medische zorgen die zij in Armenië zou moeten krijgen. Haar pensioen is er laag. Ook is de medische zorg er gebrekkig en zijn er veel mislukte operaties. Verder haalt zij aan dat zij een aanhanger is van de Pinksterbeweging in België, en in Armenië mocht zij van haar schoonfamilie niet naar de kerk gaan.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat de verzoekende partij in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347 in aanmerking komt. In dit opzicht wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat:
(i) met betrekking tot de verdere problemen die hij zou gekend hebben met handlangers van S. en dat ze hem via het dorpsbestuur probeerden te vinden, moet worden opgemerkt dat hij deze elementen reeds ter kennis heeft gebracht naar aanleiding van zijn tweede verzoek, waarbij de DVZ deze gegevens heeft beoordeeld en heeft beslist om ze niet in aanmerking te nemen. Zodoende zijn deze gegevens niet nieuw in de zin van (oud) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Bovendien moet dienaangaande worden benadrukt dat deze gegevens de kans op internationale bescherming hoe dan ook niet aanzienlijk vergroten, aangezien uit het attest bleek dat hij louter werd gevraagd zich bij terugkeer aan te melden bij het dorpsbestuur en dat nergens bleek dat hij dan vervolgd of opgesloten zou worden. Ook stelde de DVZ dat zijn beweringen over de ontvoering en bedreiging van zijn vader louter en gemakkelijke verklaringen zijn die hij aan de hand van geen enkel bewijsstuk kon staven.

(ii) hij ook in het kader van zijn derde verzoek louter blote beweringen aanhaalt, als zou hij tweemaal een oproeping hebben gekregen toen een oorlog uitbrak, iemand éénmaal ook zou zijn langsgekomen om naar hem te informeren, en hij in het verleden werd gezocht vanwege een rechtszaak maar hij de stand van zaken nu daaromtrent niet kent, zonder dat hij daar enige objectieve bewijsstukken over kan voorleggen. Redelijkerwijze mag verwacht worden dat indien hij in het kader van twee oorlogen zou zijn opgeroepen door het leger en er een rechtszaak tegen hem is aangespannen, hij toch enige bewijskrachtige stukken zou kunnen voorleggen, quod non. Deze vaststelling ondermijnt dan ook wederom de geloofwaardigheid van zijn verklaringen nog verder.
(iii) de situatie in de regio waaruit hij afkomstig is, niet beantwoordt aan de criteria van (oud) artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.
(iv) de elementen dat hij hier geïntegreerd is en er verschillende bedrijven zijn die hem zo zouden aannemen voor werk, maar hij niet de nodige documenten heeft om hier te mogen werken, zijn toestand betreffen in België en geen verband houden met een verzoek om internationale bescherming.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoekers hebben aangebracht in het kader van hun huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekers slagen er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen en hun vrees, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. Verzoekers stellen dat de bewering dat verzoeker twee oproepen voor de dienstplicht in Armenië in zijn afwezigheid heeft ontvangen zeer waarschijnlijk is. De Raad wijst dienaangaande op hetgeen de commissaris-generaal heeft vastgesteld in de bestreden beslissingen: "Ook in het kader van uw derde verzoek haalt u louter blote beweringen aan als zou u tweemaal een oproeping hebben gekregen toen een oorlog uitbrak, zou éénmaal iemand ook zijn langsgekomen om naar u te informeren en werd u in het verleden gezocht vanwege een rechtszaak maar u kent de stand van zaken nu daaromtrent niet, zonder dat u daar enige objectieve bewijsstukken over kan voorleggen. Redelijkerwijze mag verwacht worden dat indien u in het kader van twee oorlogen zou zijn opgeroepen door het leger en er een rechtszaak tegen u is aangespannen, u toch enige bewijskrachtige stukken zou kunnen voorleggen, quod non. Deze vaststelling ondermijnt dan ook wederom de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder.".

De Raad wijst er op dat verzoekers niet aantonen dat verzoeker zou zijn opgeroepen om zijn dienstplicht te vervullen en dat hij zou worden geviseerd of vervolgd door zijn nationale autoriteiten.

Door algemeen te stellen dat Armenië in 2020 de krijgswet heeft ingesteld, volgens het Armeense recht dit een algemene mobilisatie van de troepen betekent en de oproep van reserveristen onder de 55 jaar, en iedere persoon die niet reageert op een oproep om deel te nemen aan een militaire opleiding een risico loopt op een boete, een korte detentie of een gevangenisstraf in overeenstemming met artikel 462 van het nieuwe Strafwetboek, brengen zij geen dwingende argumenten of concrete gegevens bij die een ander licht werpen op voorgaande vaststellingen en slagen er niet in om deze te ontkrachten.

Waar verzoekers aanhalen dat: "Vanwege het tekort aan soldaten is het niet uitgesloten dat de aanvrager opnieuw kan worden gemobiliseerd indien de spanningen tussen de twee landen zouden aanhouden.", merkt de Raad op dat verzoekers geen informatie bijbrengen waaruit het voorgaande zou blijken. Verzoekers leggen evenmin een bewijs voor dat verzoeker (reeds) zou zijn opgeroepen om effectief naar het leger te gaan.

Het verwijzen naar algemene informatie omtrent de situatie in Armenië, volstaat niet om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke.

8. Verzoekers wijzen op de spanningen tussen Armenië en Azerbeidzjan.

De Raad wijst op hetgeen werd vastgesteld dienaangaande door de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen: "Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus beschikbaar op de website van het CGVS via de link https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/huidige-situatie-het-kader-van-het-conflict-met-azerbeidzjan-en-deovergave--van-nagorno), heeft een staakt-het-vuren in de herfst van 2020 een einde gemaakt aan het gewapende conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan in Nagorno-Karabach. In september 2022 laaiden de spanningen in het grensgebied van Nagorno-Karabach weer op. Op 14 september 2022 werd een staakt-het-vuren ondertekend. In september 2023 capituleerden de Armeense separatisten van Nagorno-Karabach na een kort offensief van Azerbeidzjan, zonder tussenkomst van de Armeense autoriteiten.

Hoewel er nog steeds militaire confrontaties plaatsvinden aan de grens tussen Armenië en Azerbeidzjan, is dit gewapende geweld sporadisch, weinig intensief en beperkt tot grensgebieden. Het aantal burgerslachtoffers van deze grensconflicten blijft beperkt. Tijdens de eerste negen maanden van 2023 vielen er tien doden en elf gewonden onder burgers. We stellen ook vast dat de meeste personen die tijdelijk hun huizen hadden verlaten na de confrontaties op 13 en 14 september 2022, inmiddels naar hun huizen zijn teruggekeerd.

Het is met name belangrijk om op te merken dat de geopolitieke situatie tussen Armenië en Azerbeidzjan momenteel stabiel is en het risico op een onmiddellijk gewapend conflict laag. Op 8 augustus 2025 ondertekenden de Armeense en Azerbeidzjaanse leiders, in aanwezigheid van de Amerikaanse president Donald Trump, een gezamenlijke verklaring waarin de territoriale integriteit van beide staten en het ontoelaatbare gebruik van geweld voor grondgebiedsverwerving werden bevestigd. Tevens werd een akkoord bereikt over het installeren van een corridor die Azerbeidzjan via Zuid-Armenië verbindt met de exclave Nachitsjevan, met respect voor de Armeense soevereiniteit. (zie info blauwe map).

Sindsdien zijn de schendingen van de wapenstilstand uiterst beperkt gebleven. Het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) – een onafhankelijke organisatie die gespecialiseerd is in het verzamelen en analyseren van gegevens met betrekking tot gewelddadige conflicten en politieke bewegingen – registreerde slechts één incident, dat plaatsvond op 4 augustus 2025 in de regio Syunik (zie info blauwe map).

Wat u betreft, moet worden opgemerkt dat u uit de provincie Ararat komt, een gebied dat niet in de buurt van de voormelde regio's ligt en niet door dergelijke incidenten wordt getroffen. De International Crisis Group benadrukt dat de versnelde diplomatie in de zomer van 2025 heeft bijgedragen aan het verminderen van het risico op hernieuwde vijandelijkheden en aan het verlichten van de grensspanningen (zie info blauwe map).

In deze context zijn angsten en geruchten over een nieuwe militaire escalatie tussen de twee landen niets meer dan ongegronde speculaties.

Gelet op de bovenstaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van alle beschikbare informatie moet worden geconcludeerd dat de situatie in de regio waaruit u afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2 c) van de wet van 15 december 1980, dat bescherming biedt in de uitzonderlijke situatie waarin willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of in dit geval naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade als bedoeld in het voormelde artikel 48/4, §2 c).".

De Raad merkt op dat het louter verwijzen naar de spanningen tussen Armenië en Azerbeidzjan echter niet volstaat om een nood aan internationale bescherming in hun hoofde te funderen.

Daarnaast wijst de Raad er op dat verzoekers uit de provincie Ararat komen, een gebied dat niet in de buurt van de bovenvermelde regio's ligt en niet door dergelijke incidenten wordt getroffen.

Verzoekers brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. De Raad merkt op dat verzoekers in hun verzoekschrift verwijzen naar informatie die in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop voormelde analyse is gesteund.

Het reisadvies is bestemd voor reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

9. De Raad wijst er op dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek of er in casu nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekers zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling of voor de subsidiaire bescherming in

aanmerking komen, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde. Voorts betreffen noch de bestreden beslissingen, noch deze beschikking een verwijderingsmaatregel, en wordt er geen uitspraak gedaan over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar enkel over de vraag of verzoekers in aanmerking komen voor internationale bescherming.

De Raad wijst er op dat de schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven, zoals gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM, enkel dienstig kan worden aangevoerd wanneer het privéleven daadwerkelijk geschonden dreigt te worden. Het is pas op het ogenblik dat aan verzoekers daadwerkelijk een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt afgeleverd, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM zich opdringt. De bestreden beslissingen houden evenwel enkel in dat hun volgend verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissingen bevatten geen verwijderingsmaatregel en hebben dan ook niet tot gevolg dat er op ongeoorloofde wijze wordt ingemengd in hun privéleven.

10. Bijgevolg lijken verzoekers geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347."

Geen van de partijen heeft binnen de in artikel 2.45, § 3, van de RvV-wet vastgestelde termijn verzocht om te worden gehoord, of de partij die binnen die termijn gevraagd heeft om te worden gehoord, heeft dit niet gedaan overeenkomstig artikel 2.45, § 3, eerste lid, of artikel 2.21, eerste lid, 4°, van de RvV-wet.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 2.45, § 4 van voormelde wet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op negenentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,	kamervoorzitter,
I. VERLOOY,	toegevoegd griffier.
De griffier,	De voorzitter,
I. VERLOOY	M. MAES TORRES LOREDO